

XXXII. OTDK TESTNEVELÉS- ÉS SPORTTUDOMÁNYI SEKCIÓ
A SZEGEDI KÖZÉPISKOLÁK ÖNVÉDELEM ÉS KÜZDŐSPORT
OKTATÁSÁNAK MONITOROZÁSA

2015

Bevezetés

A 2012-es Nemzeti Alaptanterv a Testnevelés és Sport műveltségi területen belül a 9-12. osztályos tanulók számára az önvédelem és a küzdősportok kapcsán a következő fejlesztési feladatok elérését tűzi ki: „Küzdőgyakorlatok, küzdősportok elsajátítása a hozzájuk tartozó filozófiai tartalommal” (Nat 2012, 128. o.). A legfrissebb gimnáziumok és középiskolák 9-12. évfolyama számára szóló kerettanterv – amely az 51/2012. (XII. 21.) számú EMMI rendelet alapján jóváhagyott és kiadott kerettanterv, 34/2014. (IV. 29.) EMMI rendelet 4. illetve 7. melléklete alapján javított változata – szerint az önvédelem és a küzdősportok külön tematikai egységként szerepelnek, amelyekhez speciális fejlesztési célokat rendeltek. Vizsgáljuk meg közelebbről a kerettanterveket!

9-10. osztályban harmincas, 11-12. osztályban pedig húszas órakeretet határoztak meg az önvédelem és küzdősport tanítására. Tehát egy osztály számára egy évben átlagosan 10-15 órát ajánlott szentelni az önvédelem és a küzdősportok megismertetésére és elsajátítására. A kerettanterv alapoz a tanulók általános iskolában megszerzett előzetes tudásra, amely alapján ismerniük kell a páros- és küzdőjátékokat, a test-test elleni küzdelmek fajtáit, a grundbirkózás mozgástechnikáit és szabályait, valamint a dzsúdó technikáinak fajtáit és alkalmazhatóságukat a küzdelmekben (Kerettanterv, 2014).

9-10. osztályban a következő nevelési-fejlesztési célokat határozza meg a nemzeti alaptanterv: „Az egyén (ön)védelmét szolgáló egyszerűbb technikákban, küzdelmekben magas fokú jártasság elérése. A küzdő típusú sportágak, játékok gyakorlása során az önuralom elősítésére, a társak tiszteletére és a szabályok elfogadására szoktatás, valamint a tudatosan fegyelmezett jelenlét kialakítása” (Kerettanterv 2014, 14-15. o.). A kerettanterv magába foglalja, hogy az önvédelem és küzdősportok mozgásműveltségének elsajátításán kívül a tanulók személyiségének fejlesztése is követelmény, amely olyan jellemvonásokban nyilvánul meg, mint a sportszerűség, sikerorientáltság, kudarctűrés, konstruktív problémamegoldás és szabálytudatosság (Kerettanterv, 2014)

11-12. osztályban az új ismeretanyag az előző két évben megszerzett tudásra épít. Nevelési-fejlesztési célként a következőket határozza meg: „Az akaraterő, a kitartás, a küzdőképesség, az önbizalom fejlesztése, a félelem leküzdése és a sportszerűség (fair play) szemléletének kiteljesítése. Küzdő típusú játékok tudatos alkalmazása a személyiségfejlesztésben, különös tekintettel az önuralomra, a társak tiszteletére és a szabályok elfogadására. A közösségben előforduló veszélyhelyzetek felismerése és kezelése”

(Kerettanterv 2014, 30-31. o.). A fent említett célokon kívül további ismeretbővítést eszközöl az önvédelem, grundbirkózás és dzsúdó sportágak mozgásműveltségében (Kerettanterv, 2014).

Az önvédelem és a küzdősportok egyes pedagógiai területek fejlesztésére különösképpen alkalmasak. Közülük is kiemelném a legjelentősebbeket: a társak tisztelete, küzdőképesség, fegyelem és önuralom, önkontroll, önszabályozás, önmegvalósítás, együttműködés (Nagykálldi, 2002).

Célkitűzés

Kutatásomban fel szeretném mérni a szegedi középiskolákban dolgozó testnevelők valamint az önvédelem és testnevelés kapcsolatát. Ezen kapcsolat alatt azt értem, hogy mennyi tanórát fordítanak arra – ha ugyan fordítanak –, hogy a tanulókat megismertessék ezzel a területtel? Milyen ismeretekkel rendelkeznek a küzdősportokról és hogyan szerezték azokat? Milyen érveket tudnak felsorakoztatni az önvédelem és küzdősportok testnevelés órán való tanítása mellett, illetve ellen? Balesetveszélyesnek tekintik? Veszélyesebbnek, mint más sportágakat, amelyeket oktatnak?

A témaválasztásban elsősorban a személyes kötődés motivált a küzdősportok irányába, ugyanis komoly múltra tekint vissza a kettőnk kapcsolata. Mai napig érdekelt vagyok birkózó fiatalok képzésében. A választásomban megerősített, hogy az önvédelem és küzdősportok nem a legfelkapottabb kutatási területek közé tartoznak. Mindazonáltal én is érdeklődéssel várom, hogy milyen eredményeket fogok kapni.

Véleményem szerint minden generációnak meg kell ismerkedni a szabályozott test-test elleni küzdelem valamilyen formájával, ugyanis olyan területek fejlesztésére képes, amelyek más sportágak esetében nem, vagy csak kevésbé erőteljesen jelennek meg (Nagykálldi, 2002).

Célként azt tűzném ki, hogy kiderítsem, a gyanúim az önvédelem és küzdősport oktatás hiányosságairól megalapozottak-e. Amennyiben a válasz igen, akkor azt szeretném megtudni, hogy hol van a hiba a rendszerben. A testnevelők felkészületlensége a probléma forrása, vagy a sportban rejlő veszélyek mivolta, vagy talán valamilyen más tényező. Pozitív eredmények esetén pedig szeretném megtudni, mely tényezők járultak hozzá az önvédelem és küzdősport testnevelés tanórán való sikeres oktatásához. Amennyiben az eredményeim rávilágítanak a kulcstényezőkre, az további célzott vizsgálatokra adna lehetőséget, és a megoldás megtalálásához is közelebb kerülhetnénk.

Anyagok és módszerek

A kutatásom a szegedi középiskolai testnevelőket célozta meg. A Szegeden fellelhető 23 középiskolából 11-et kerestem fel, amelyből 9-nél valósult meg az adatfelvétel. A felmérést kérdőíves módszerrel végeztem el. Az általam készített kérdőív két darab nyílt és hat darab zárt végű kérdést tartalmazott. A kérdőív megtalálható a mellékletben.

Az adatfelvételre 2014. október. 8-dika és 23-dika között került sor. Kilenc szegedi gimnázium és középiskola testnevelői vettek részt a felmérésben. Összesen 23 darab ($n=23$) kérdőív gyűlt össze. Ami a nemi megoszlást illeti, 18 testnevelő tanár és 5 testnevelő tanárnő vett részt az adatfelvételben. A 23 fős mintából 12-en gimnáziumban, míg 11-en szakközépiskolában tanítanak. A résztvevők átlagéletkora 50,05 év. Mindannyian elfogadták az eredményeik anonim módon történő felhasználását a kutatásban.

A statisztikai elemzéseket IBM SPSS Statistics 20 software-rel végeztem el. Az értékek összehasonlításánál keresztábrázatot alkalmaztam. A szignifikancia meghatározása Pearson-féle Khi négyzet próbával történ $p<0,05$ szignifikancia szinttel.

Eredmények és megbeszélés

Az eredményeim az alacsony elemszám következtében nem bizonyultak szignifikánsnak. A későbbiekben a mintám kibővítésével szeretném kijavítani ezt a hiányosságot, addig is az eredményeim ilyen formában kerülnek bemutatásra.

A megkérdezett testnevelőknek egy 1-től 5-ig terjedő skálán meg kellett határozniuk, hogy milyen szintű ismeretekkel rendelkeznek az önvédelemről és a küzdősportokról (2. kérdés). Az 1-es érték jelentette, hogy semmilyen ismeretekkel nem jelentkezik, míg az 5-ös érték azt jelentette, hogy magas szintű ismeretekkel rendelkezik. Az eredmények alapján a mintában szereplő 23 testnevelő 3,08-as átlaggal rendelkezik, ami azt jelenti, hogy átlagosan a közepestől minimálisan nagyobb ismeretekkel rendelkeznek.

Nemek szerinti bontásban azt láthatjuk, hogy a férfiak átlagosan kis mértékben magasabb szintű ismeretekkel rendelkeznek az önvédelemről és a küzdősportokról (1. Táblázat). Azonban a különbségek nem számottevőek, ugyanis a férfiak 3,11-es átlaggal, míg a nők 3-as átlaggal rendelkeznek. Tehát a különbség ismereti szintjeik között mindössze 0,11.

A következőkben megnéztem, hogy az intézmény jellege jelent-e valamilyen különbséget a testnevelők ismereti szintjében az önvédelemről és a küzdősportokról (2.

Táblázat). Itt már meggyőzőbb eltérésekről tudok beszámolni, ugyanis a szakközépiskolában tanítók 2,81-es átlaggal, míg a gimnáziumban tanító testnevelők 3,33-as átlaggal rendelkeznek. Kettejük átlaga között az eltérés 0,52. Megállapíthatjuk ebből az eredményből, hogy a teljes minta átlagához képest (3,08), a gimnáziumi testnevelők magasabb, míg a szakközépiskolai testnevelők alacsonyabb szintű ismeretekkel rendelkeznek az önvédelemről és küzdősportokról.

A 4. kérdésben megkérdeztem a testnevelőket, hogy egy osztályban egy év alatt átlagosan hány testnevelés órát szánnak az önvédelem és küzdősportok oktatására a testnevelés órák keretein belül. A négy megadott választási lehetőség a következő volt: „nem tanítok, 1-5 órát tanítok, 6-10 órát tanítok, több mint 10 órát tanítok”. A teljes mintát nézve a megkérdezett testnevelők több mint a fele (52,17%) 1 és 5 közötti órát szentel az önvédelem és küzdősportok oktatására (5. illetve 6. táblázat). Ahogy a bevezetésben már említettem a 2014-es kerettanterv átlagosan egy osztálynál, egy év alatt 10-15 órát ajánl a testnevelőknek az önvédelem és a küzdősportokkal való foglalkozásra. A válaszlehetőségek közül a „több mint 10 órát tanítok” felelne meg ennek az elvárásnak, azonban ezt a lehetőséget mindössze egy (4,35%) testnevelő választotta.

Az órák számát a nemekkel összevetve is elemeztem (5. táblázat). Az eredmények alapján egyértelműen kivehető, hogy a férfi testnevelők nagyobb arányban tartanak önvédelem és küzdősport órákat, mint a nők. A testnevelő tanárok legnagyobb százaléka (61,11%) 1-5 órát jelölte, addig a testnevelő tanárnők legnagyobb százaléka (60%) nem is tart ilyen órákat.

Ha megnézzük, hogy a megtartott önvédelem és küzdősport órák száma egyenes arányosságban áll-e a testnevelő ismereti szintjével, akkor azt a választ kapjuk, hogy igen (3. táblázat). Azok a testnevelők, akik nem tanítanak önvédelmet és küzdősportokat 2,57-re becsülték az ismereteiket erről a sportról. Akik 1-5 órát tartanak átlagosan, ők már 3,25-re. A 6-10 óra között tartóknál, azonban megfigyelhető egy visszaesés, ugyanis az ő becsült átlagos ismereti szintjük csak 3. Az egyetlen testnevelő, aki pedig azt választotta, hogy több mint 10 órát tanít önvédelmet és küzdősportokat, ő maximálisra (5) becsülte az ismereti szintjét.

Megkérdeztem a testnevelő tanárokat arról is, hogy milyen úton jutottak hozzá az önvédelemről és küzdősportokról szerzett ismereteikhez (3. kérdés). A testnevelők majdnem a fele (43,48%) a tanulmányai alatt sajátította el, második leggyakoribb ismeretszerzési mód, pedig az „üztem valamilyen küzdősportot” volt 21,74%-al (4. táblázat). Megnézve, hogy

melyik ismeretszerzési mód a leghatékonyabb, összevettem az ismeretek szintjével (4. táblázat). Kiemelkedően azok a testnevelők rendelkeznek a legmagasabb ismeretekkel, akik úgy szerezték meg ezt a tudást, hogy űztek valamilyen jellegű küzdősportot, ugyanis ők átlagosan 4,2-es átlaggal rendelkeznek. A leggyakrabban választott ismeretszerzési mód, a „tanulmányaim alatt sajátítottam el” a második legmagasabb átlagot produkálta a maga 2,7-es ismereti szintjével, azonban ez is jócskán elmarad az előbb említett adattól. A következő három válaszlehetőséget választók egyaránt 3-as átlaggal rendelkeznek: "részt vettem ilyen jellegű pedagógiai továbbképzésen, médiából sajátítottam el és a tanítás során sajátítottam el". Utóbbi kettő a kérdésnél megadott „egyéb” válaszlehetőségnél jelent meg, így utólag bővítettem velük a válaszlehetőségeket. Legalacsonyabb átlaggal (2,5) azok a testnevelők rendelkeznek, akik szakirodalmi elemzésből szerezték az ismereteiket az önvédelemről és a küzdősportokról, ezzel is bizonyítva a sportág gyakorlatias jellegét.

A 8. kérdésben megkérdeztem a testnevelőket, hogy a grundbirkózás szabályait és jellemzőit ismerik-e. 78,26%-uk mondta azt, hogy ismeri, míg 21,74%-uk, hogy nem ismeri. A 6. táblázatban megtekinthető egy összehasonlítás, amely kimutatja, hogy azok a testnevelők, akik ismerik a grundbirkózás szabályait és jellemzőit, mennyi önvédelem és küzdősport órát tartanak, azokhoz képest, akik nem ismerik. A legbeszédesebb adat ebből a táblázatból, hogy a testnevelők, akik nem ismerik a grundbirkózás szabályait és ismereteit, 80%-ban nem tanítanak egyáltalán önvédelmet és küzdősportokat a testnevelés óra keretein belül. Ezzel szemben, akik ismerik, azoknak legnagyobb része (61,10%) 1-5 órát tart átlagosan évente egy osztálynál.

A megkérdezett testnevelőknek egy 1-5-ig terjedő skálán (1=egyáltalán nem veszélyes, 5=nagyon veszélyes) be kellett határolniuk több testnevelés órán előforduló sportágat, az alapján, hogy mennyire tartják őket balesetveszélyesnek. Köztük szerepelt az önvédelem és küzdősportok is, amelynek a testnevelők átlagvéleménye szerint 3,04-es a veszélyességi foka ezen az 5 fokú skálán. Hogy ez mit is jelent a többi megkérdezett sportághoz képest, azt a következő bekezdésben fogom kifejteni. Először azt szeretném megnézni, miként változik ez a veszélyességi mutató annak függvényében, hogy a testnevelő milyen ismeretekkel rendelkezik az önvédelemről és küzdősportokról (7. táblázat). Legveszélyesebbnek (3,86) azok tartják ezt a sportot, akik 2-es szintűnek ítélték meg az ismereteiket. Hármasszintű ismerettel rendelkező testnevelők már csak átlagosan 2,7-nek tekintik a veszélyességét az önvédelemnek és a küzdősportoknak. 5-ös szintű ismeretekenél tovább csökken a veszélyesség szintje, immáron már csak átlagosan 1,67. A Kakukktójást az

eredményben azok a testnevelők képezik, akik 4-nek ítélték az ismereti szintjüket, ugyanis ők a második legmagasabbnak (3,67) becsülték meg az önvédelem és a küzdősportok balesetveszélyességét.

Ahogy azt már említettem az önvédelem és küzdősportokon kívül, megkérdeztem a testnevelőket más testnevelés órákon gyakori sportágak balesetveszélyességéről. Úgyszintén egy 1-től 5-ig terjedő skálán (1=egyáltalán nem veszélyes, 5=nagyon veszélyes) kellett meghatározniuk, mennyire tartják őket balesetveszélyesnek. A következő sportok szerepeltek a kérdésben az önvédelmen és küzdősportokon kívül: kézilabda, labdarúgás, kosárlabda, torna és atlétika. Az eredmények az 1. diagramon tekinthetők meg. Ismertettem már, hogy az önvédelem és küzdősportok a testnevelők véleménye szerint átlagosan 3,04-es mutatóval rendelkezik, azonban ezzel csak a második legveszélyesebbnek tartott sportággá válik, a megkérdezettek közül. A legmagasabb (3,48) baleset-veszélyességi mutatóval a torna rendelkezik. A további megkérdezett sportágak csökkenő veszélyességi sorrendben: kézilabda 2,57; labdarúgás 2,39; kosárlabda 2,26; atlétika 1,91.

Összefoglalás

A testnevelők önvédelemről és küzdősportokról szóló ismeretei átlagosan 3,8 az 1-től 5-ig terjedő skálán (1=semmilyen, 5=magas szintű). A testnevelő tanárok ezen átlag feletti (3,11) eredményt értek el, míg a testnevelő tanárnők ezen átlag alattit (3). Az eredmények alapján még elmondható, hogy a gimnáziumban tanító testnevelők 0,52-vel magasabb ismeretekkel rendelkeznek mint a szakközépiskolában tanítók. A megkérdezett testnevelők 43,48%-a a tanulmányai alatt szerezte ismereteit aminek az átlagos értéke 2,7. Ezzel szemben, akik űztek valamilyen küzdősportot (21,74%) sokkal magasabb, 4,2-es ismereti átlaggal rendelkeznek.

A kerettanterv által ajánlott önvédelem és küzdősport óraszám, a mintában szereplő testnevelők körében nem valósul meg. Ugyanis több mint a minta fele (52,17%) mindössze 1-5 óraszám között foglalkozik a sportág tanításával. A férfi testnevelők azonban több órában tanítanak önvédelmet és küzdősportokat, mint a nők. Valamint az is megállapítható, hogy akik magasabb ismeretekkel rendelkeznek a sportágról, úgyszintén nagyobb százalékban oktatják, mint akik alacsonyabbra becsülték az ismereti szintjüket.

A mintában szereplő testnevelők az 1-től 5-ig terjedő skálán (1=egyáltalán nem veszélyes, 5=nagyon veszélyes) 3,04-re becsülték az önvédelem és küzdősportok baleset

veszélyességi fokát, amivel a második legmagasabb eredményt érte el a torna (3,48) mögött. A további sorrend kézilabda (2,57), labdarúgás (2,39), kosárlabda (2,26) és atlétika (1,91) volt.

Összességében elmondható, hogy a középiskolai önvédelem és küzdősport oktatás nem kielégítő. Mind a megtartott órák száma, mint a testnevelők felkészültsége hiányos. Mivel egy magasan balesetveszélyes sportnak tekintik, elengedhetetlenek a magasabb szintű ismeretek a sportágról, ugyanis az eredmények azt bizonyítják, hogy ez által a baleset veszélyességének szintje is csökken. A terület mindenképpen fejlesztésre szorul, ugyanis kiemelkedően fontosnak tartom, hogy a tanulók megismerkedhessenek a sportok e területével is.

Köszönetnyilvánítás

Szeretném megköszöni az együttműködést mindazon testnevelőknek, akik vették a fáradságot, hogy kitöltsék a kérdőívet. Valamint köszönöm témavezető tanáromnak, Dorka Péternek a támogatást.

Irodalomjegyzék

Biróné, N. E. (2004, szerk.): *Sportpedagógia – Kézikönyv a testnevelés és sport pedagógiai kérdéseinek tanulmányozásához*. Dialóg Campus Kiadó, Budapest-Pécs

Butcher, A. (2003): *Judo – Útmutató a judo alapjainak elsajátításához*. Totem Kiadó, Budapest

Dr. Nagykáldi, Cs. (1998): *A sport és a testnevelés pszichológiai alapjai*. Computer Arts, Budapest

Dr. Nagykáldi, Cs. (2002): *Küzdősportok elmélete*. Computer Arts, Budapest

Fodor, T., Szepesi, L., Németh, E., Bognár, G., Horváth, T. és Barna, T. (2009): *A küzdősportok alapjai*. Semmelweis Egyetem Testnevelési és Sporttudományi Kar, Budapest

Gombocz, J. (2010): *Sport és nevelés*. Balaton Akadémia Kiadó, Keszthely

Gyetvai, Gy., Kecskeméti, P. A. és Szatmári, Z. (2008): *Testkultúra-elméleti és kutatás-módszertani alapismeretek*. Szegedi Egyetemi Kiadó, Szeged

Kerettanterv a gimnáziumok 9-12. évfolyama számára,
http://kerettanterv.ofi.hu/03_melleklet_9-12/index_4_gimn.html Letöltve: 2014. október 2.

Kerettanterv a szakközépiskolák 9-12. évfolyama számára,
http://kerettanterv.ofi.hu/03_melleklet_9-12/index_4_gimn.html Letöltve: 2014. október 2.

Nagy, E. (2000): *Küzdősportok az iskolai testnevelésben*. Dialóg Campus Kiadó, Budapest-Pécs

Nemzeti Alaptanterv (2012), <http://www.ofi.hu/nemzeti-alaptanterv> Letöltve: 2014. október 2.

Melléklet

Adatgyűjtésben használt kérdőív:

Tisztelt Testnevelő!

A nevem Nagy Hevesi Ákos. A Szegedi Tudományegyetem Juhász Gyula Pedagógusképző karának mester szakos hallgatója vagyok. Szakdolgozatom témája a középiskolai önvédelem és küzdősport oktatás. Ebben a kutatásban kérem szíves részvételét. Hogy a témával kapcsolatban megbízható és érvényes információkat szerezzek, arra kérem, hogy a lehető legpontosabb válaszokat adja. A kérdőív kitöltése anonim módon történik. Az adatokat csak összesítve elemzem és mutatom be szakdolgozatomban úgy, hogy az egyéni információk sehol sem azonosíthatóak. A kérdőív kitöltése körülbelül 5 percet vesz igénybe. Köszönöm a segítségét!

Kor: _____

Nem: Férfi / Nő (aláhúzni)

1) Milyen típusú intézményben oktat Ön? Kérem, karikázza be a megfelelő válasz előjelét!

- a) Gimnázium
- b) Szakközépiskola
- c) Szakiskola

2) Milyen szintű ismeretei vannak az önvédelemről és a küzdősportokról? Kérem, karikázza be a megfelelő számot az 1-5-ig terjedős skálán, ahol az 1-es érték az jelenti, hogy ön semmilyen ismerettel sem rendelkezik, az 5-ös pedig azt, hogy ön magas szintű ismeretekkel rendelkezik az önvédelemről és a küzdősportokról!

1 2 3 4 5

3) Hol szerezte ezeket az ismereteket? Kérem, karikázza be a megfelelő válasz előjelét!

- a) Tanulmányaim alatt sajátítottam el
- b) Űztem valamilyen küzdősportot
- c) Részt vettem ilyen jellegű pedagógiai továbbképzésen
- d) Szakirodalmi elemzést végeztem a témában
- e) Egyéb: _____

4) Egy osztálynál egy év alatt átlagosan hány órát tanít önvédelmet és küzdősportokat a testnevelés óra keretein belül? Kérem, karikázza be a megfelelő válasz előjelét!

- a) Nem tanítok
- b) 1-5 órát
- c) 6-10 órát
- d) több mint 10 órát

5) Milyen hátrányait ismer az önvédelem és küzdősport testnevelés órán való tanításának? Kérem, írja válaszát a pontozott vonalra!

.....

.....

.....

6) Milyen előnyeit ismer az önvédelem és küzdősportok testnevelés órán való tanításának? Kérem, írja válaszát a pontozott vonalra!

.....

.....

.....

7) Mennyire tartja balesetveszélyesnek a következő sportágak oktatását testnevelés órán, egy 1–5ös skálán, ahol az 1-es azt jelenti, hogy egyáltalán nem tartom veszélyesnek, az 5-ös pedig azt, hogy nagyon veszélyesnek tartom? Kérem, karikázza be a megfelelő számot!

Önvédelem és küzdősportok	1	2	3	4	5
Kézilabda	1	2	3	4	5
Labdarúgás	1	2	3	4	5
Kosárlabda	1	2	3	4	5
Torna	1	2	3	4	5
Atlétika	1	2	3	4	5

8) Ismeri a grundbirkózás szabályait és jellemzőit? Kérem, karikázza be a megfelelő válasz előjelét!

- a) Igen
- b) Nem

1. Táblázat: Milyen szintű ismeretei vannak az önvédelemről és a küzdősportokról (1=semmilyen, 5=magas szintű)? (Nemek szerint bontva)

		Ismeretek szintje					Total (n)
		2	3	4	5	Átlag	
Nem	Férfi	6	7	2	3	3,11	18
	Nő	1	3	1	0	3	5
Total (n)		7	10	3	3	3,08	23

p=0,637

2. Táblázat: Milyen szintű ismeretei vannak az önvédelemről és a küzdősportokról (1=semmilyen, 5=magas szintű)? (Intézmény szerint bontva)

		Ismeretek szintje					Total (n)
		2	3	4	5	Átlag	
Intézmény	Szakközépiskola	5	4	1	1	2,81	11
	Gimnázium	2	6	2	2	3,33	12
Total (n)		7	10	3	3	3,08	23

p=0,510

3. Táblázat: Milyen szintű ismeretei vannak az önvédelemről és a küzdősportokról (1=semmilyen, 5=magas szintű)? (Egy osztálynál egy év alatt átlagosan megtartott önvédelem és küzdősport órák száma szerint bontva)

		Ismeretek szintje					Total (n)
		2	3	4	5	Átlag	
Órák száma	Nem tanítok	4	2	1	0	2,57	7
	1-5 órát	2	7	1	2	3,25	12
	6-10 órát	1	1	1	0	3	3
	több mint 10 órát	0	0	0	1	5	1
Total (n)		7	10	3	3	3,08	23

p=0,177

4. Táblázat: Milyen szintű ismereti vannak az önvédelemről és a küzdősportokról (1=semmilyen, 5=magas szintű)? (Önvédelem és küzdősport ismeretek szerzésének módja szerint bontva)

		Ismeretek szintje					Total (n)
		2	3	4	5	Átlag	
Ismeretek szerzése	Tanulmányaim alatt sajátítottam el	4	5	1	0	2,7	10 43,48%
	Úztem valamilyen küzdősportot	0	1	2	2	4,2	5 21,74%
	Részt vettem ilyen jellegű pedagógiai továbbképzésen	0	2	0	0	3	2 8,70%
	Szakirodalmi elemzést végeztem a témában	1	1	0	0	2,5	2 8,70%
	Médiából sajátítottam el	2	0	0	1	3	3 13,04%
	A tanítás során sajátítottam el	0	1	0	0	3	1 4,34%
Total (n)		7	10	3	3	3,08	23 100%

p=0,256

5. Táblázat: Egy osztálynál egy év alatt átlagosan hány órát tanít önvédelmet és küzdősportokat a testnevelés óra keretein belül? (Nemek szerint bontva)

		Órák száma				Total (n)
		Nem tanítok	1-5 órát	6-10 órát	több mint 10 órát	
Nem	Férfi	4 22,22%	11 61,11%	2 11,11%	1 5,56%	18 100%
	Nő	3 60%	1 20%	1 20%	0 0%	5 100%
Total (n)		7 30,43%	12 52,17%	3 13,05%	1 4,35%	23 100%

p=0,306

6. Táblázat: Egy osztálynál egy év alatt átlagosan hány órát tanít önvédelmet és küzdősportokat a testnevelés óra keretein belül? (Grundbirkózás szabályainak és jellemzőinek ismerete szerint bontva)

		Órák száma				Total (n)
		Nem tanítok	1-5 órát	6-10 órát	több mint 10 órát	
Grundbirkózás ismeri-e?	Igen	3 16,67%	11 61,10%	3 16,67%	1 5,56%	18 100%
	Nem	4 80%	1 20%	0 0%	0 0%	5 100%
Total (n)		7 30,43%	12 52,17%	3 13,05%	1 4,35%	23 100%

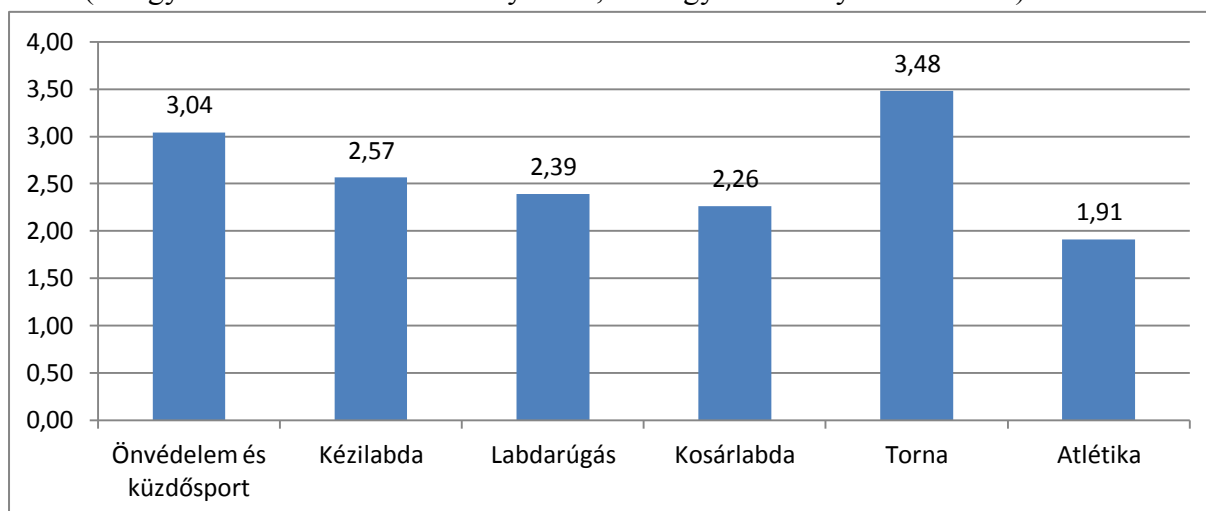
p=0,057

7. Táblázat: Mennyire tartja balesetveszélyesnek az önvédelmet és a küzdősportokat (1=egyáltalán nem tartom annak, 5=nagyon veszélyesnek tartom)? (Önvédelem és küzdősportok ismeretei alapján bontva) (1=semmilyen, 5=magas szintű)

		Balesetveszélyesség: önvédelem és küzdősport						Total (n)
		1	2	3	4	5	Átlag	
Ismeretek szintje	2	0	0	2	4	1	3,86	7
	3	3	1	3	2	1	2,7	10
	4	0	0	2	0	1	3,67	3
	5	2	0	1	0	0	1,67	3
Total (n)		5	1	8	6	3	3,04	23

p=0,347

1. Diagram: Mennyire tartja balesetveszélyesnek a következő sportágak oktatását testnevelés órán? (1=Egyáltalán nem tartom veszélyesnek, 5=Nagyon veszélyesnek tartom)

Nyilatkozat a pályázó egyéni hozzájárulásáról a pályaműben leírt eredményekhez

A dolgozatban bemutatott eredmények teljes egészében a szerző saját kutatási eredményei.

Nagy Hevesi Ákos

